„Áno, neskôr chceme ísť ešte raz do obchodu. Môžeš nás tam zaviezť? Na bicykli alebo autobusom je to dosť ďaleko.“

„Rád, aspoň vás budem mať pod kontrolou. No nechoďte do žiadneho rizika, rozumieš?“

Luk mu to sľúbil.

Zo Starého trhoviska zamierili Bea s Lukom k obchodu. Patrik zostal pri fontáne.

„Ak sa nevrátime do pätnástich minút, okamžite príď za nami,“ dohodla sa s ním Bea.

Rolety na obchode boli v toto popoludnie vytiahnuté. Sklo výkladu však bolo špinavé a matné. Bea ani Luk nedokázali vnútri nič rozoznať.

„Tak teda poďme dnu,“ rozhodla Bea.

Otvorila dvere. Do nosa im vrazil zvláštny zápach.

Bea ňuchala. „Stará koža a hydinový trus,“ zašepkala Lukášovi.

Luk sa obzeral okolo seba. Okamžite spoznal niekoľko vecí, ktoré mu ukázala teta Klára cez mobil. Bol tam aj stôl s mäsožravými rastlinami.
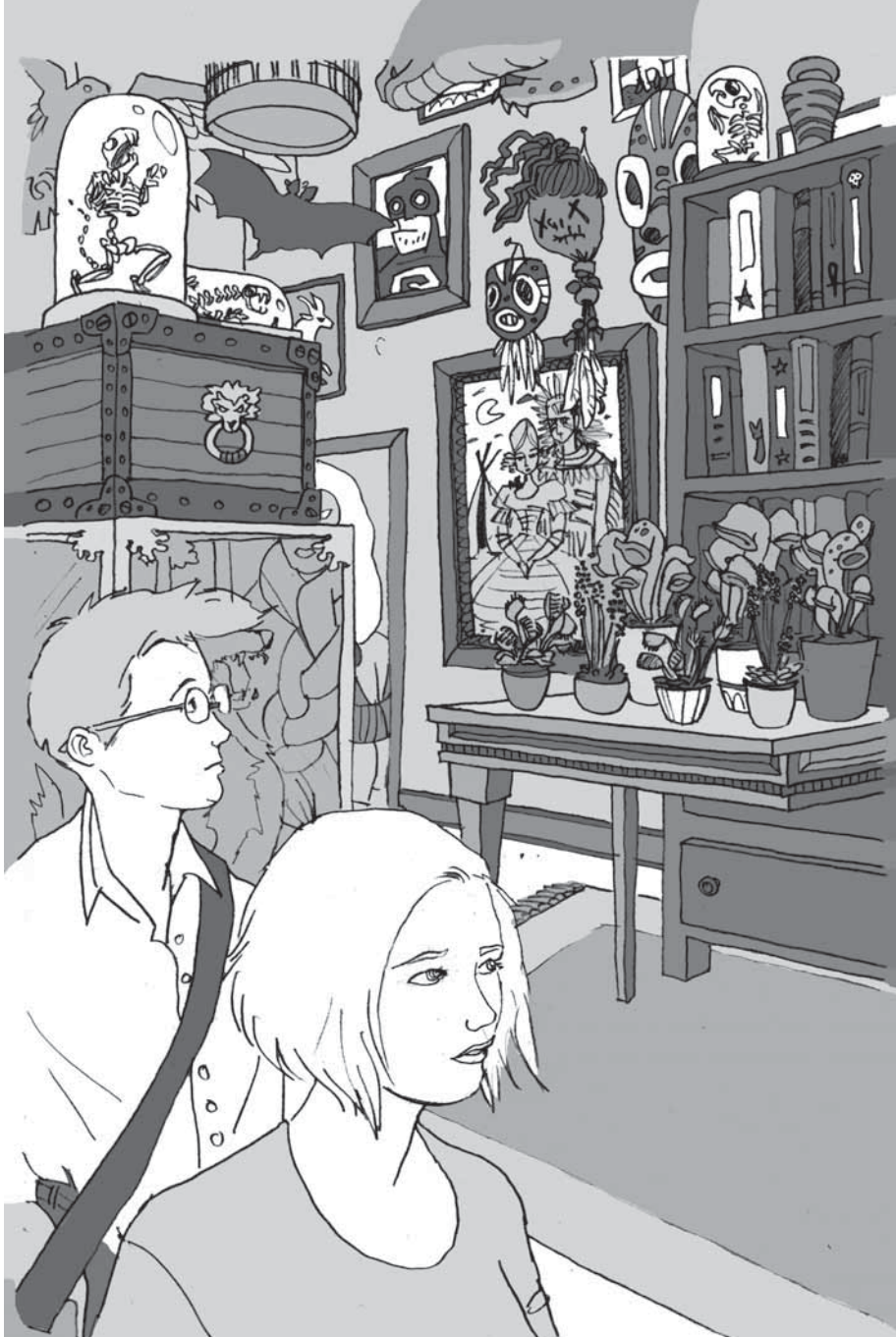
Napriek tomu si Luk všimol, že sa niečo zmenilo.